

Artykuł 26

Umowa niniejsza nie narusza postanowień innych umów obowiązujących jedną lub obie Umawiające się Strony w chwili wejścia jej w życie.

Rozdział szósty

Postanowienia końcowe.

Artykuł 27

1. Niniejsza umowa podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

2. Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym miała miejsce wymiana dokumentów ratyfikacyjnych.

3. Umowa niniejsza zawarta jest na okres pięciu lat i pozostaje nadal w mocy, chyba że jedna z Umawiających się Stron zawiadomi w drodze notyfikacji drugą Umawia-

jącą się Stronę na sześć miesięcy przed upływem tego pięcioletniego okresu o wypowiedzeniu umowy.

4. Jeżeli umowa niniejsza nie zostanie wypowiedziana stosownie do postanowienia ustępu 3, pozostanie w mocy na czas nieoznaczony, chyba że jedna z Umawiających się Stron w drodze notyfikacji zawiadomi drugą Umawiającą się Stronę pisemnie o wypowiedzeniu umowy. W takim przypadku umowa pozostanie w mocy jeszcze przez rok po wypowiedzeniu.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Umawiających się Stron podpisali niniejszą umowę i opatrzyli pieczęciami.

Sporządzono w Wiedniu dnia 27 lutego 1978 roku w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym oba teksty są jednocześnie autentyczne.

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
Jerzy Bałta

Z upoważnienia
Związkowego Prezydenta
Republiki Austrii
Christian Broda

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 6 grudnia 1979 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wołtaszek*

45

OSWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 8 maja 1980 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii o pomocy prawnej w sprawach karnych, podpisanej w Wiedniu dnia 27 lutego 1978 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 27 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii o pomocy prawnej w sprawach karnych, podpisanej w Wiedniu dnia 27 lutego 1978 r.,

nastąpiła w Warszawie dnia 26 lutego 1980 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa weszła w życie dnia 1 maja 1980 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wołtaszek*

46

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii o ekstradycji,

podpisana w Wiedniu dnia 27 lutego 1978 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 27 lutego 1978 roku została podpisana w Wiedniu Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii o ekstradycji, w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Austrii
o ekstradycji.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i
Związkowy Prezydent Republiki Austrii,

kierując się dążeniem do ułatwienia obrotu prawnego między obydwojoma Państwami, postanowili zawrzeć Umowę o ekstradycji i w tym celu wyznaczyli swych Pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:
prof. dra hab. Jerzego Bafię, Ministra Sprawiedliwości,

Związkowy Prezydent Republiki Austrii:
dra Christiana Brode, Związkowego Ministra Sprawiedliwości,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Rozdział pierwszy

Przesłanki ekstradycji.

Artykuł 1

1. Umawiające się Strony zobowiązują się do dokonywania sobie wzajemnie na wniosek, zgodnie z postanowieniami i pod warunkami ustalonymi w niniejszej umowie, ekstradycji osób, przeciwko którym toczy się postępowanie karne na terytorium Strony wzywającej w związku z przestępstwem podlegającym karze sądowej albo poszukiwanym w celu wykonania kary sądowej lub środka zabezpieczającego.

2. W celu wykonania kary lub środka zabezpieczającego, orzeczonych prawomocnie w postępowaniu sądowym przeprowadzonym pod nieobecność osoby, której dotyczy wniosek o ekstradycję, ekstradycję dokonuje się, jeżeli istnieją dowody, że osoba ta uzyskała wiadomość o prowadzonym przeciwko niej postępowaniu, oraz jeżeli mogła ona w tym postępowaniu korzystać ze swoich praw do obrony.

Artykuł 2

1. Wyraża się zgodę na ekstradycję w celu przeprowadzenia postępowania karnego za czyny, które według prawa obu Umawiających się Stron zagrożone są karą pozbawienia wolności powyżej jednego roku lub karą surowszą.

2. Jeżeli na terytorium Strony wzywającej orzeczone zostały wykonalne kary pozbawienia wolności lub środki zabezpieczające za jeden lub kilka czynów wymienionych w ustępie 1, wyraża się zgodę na ekstradycję w celu ich wykonania w przypadku, gdy okres kary lub środka zabezpieczającego pozostających jeszcze do wykonania wynosi co najmniej sześć miesięcy.

3. W razie wyrażenia zgody na ekstradycję stosownie do przepisów ustępów 1 i 2, należy wyrazić na nią zgodę również w związku z innymi przestępstwami podlegającymi karze sądowej według prawa obu Umawiających się

Stron oraz w celu wykonania kar pozbawienia wolności lub środków zabezpieczających orzeczonych za takie czyny, do których nie odnoszą się granice czasowe wymienione w poprzednich ustępach.

Artykuł 3

Nie dokonuje się ekstradycji obywateli Strony wezwanej.

Artykuł 4

Nie wyraża się zgody na ekstradycję:

- 1) jeżeli osoba, której dotyczy wnioski, korzysta z azylu na terytorium Strony wezwanej;
- 2) jeżeli ekstradycja byłaby nie do pogodzenia z innymi zobowiązaniami Strony wezwanej wynikającymi z wielostronnych umów międzynarodowych.

Artykuł 5

Nie wyraża się zgody na ekstradycję, jeżeli czyn, którego dotyczy wnioski, zdaniem Strony wezwanej według jej prawa:

- 1) jest przestępstwem o charakterze politycznym lub przestępstwem wojskowym;
- 2) stanowi wyłącznie naruszenie przepisów o daninach publicznych, monopolach, przepisów celnych, dewizowych, przepisów o reglamentacji towarów albo przepisów o handlu zagranicznym (skarbowe czyny karalne);
- 3) podlega ściganiu z oskarżenia prywatnego.

Artykuł 6

1. Z zastrzeżeniem ustępu 2 nie wyraża się zgody na ekstradycję, jeżeli przestępstwo popełnione zostało na terytorium Strony wezwanej, w tym również na statku morskim lub powietrznym, lub jeżeli podlega z innych przyczyn jurysdykcji Strony wezwanej i narusza jej ważne interesy.

2. Wyraża się zgodę na ekstradycję, jeżeli dokonuje się ekstradycji ze względu na inny czyn, a celowe jest łączne osądzenie w postępowaniu karnym za wszystkie czyny na terytorium Strony wzywającej ze względu na potrzebę ustalenia prawdy, wymiar kary, z innych względów mających znaczenie dla postępowania karnego albo ze względu na wykonanie kary lub resocjalizację sprawcy.

Artykuł 7

Nie wyraża się zgody na ekstradycję:

- 1) jeżeli osoba, której ekstradycji się żąda, została na terytorium Strony wezwanej w związku z przestępstwem stanowiącym podstawę wniosku o ekstradycję prawomocnie uznana za winną, niewinnioną lub gdy postępowanie przeciwko niej zostało prawomocnie umorzone, chyba że orzeczenie takie zapadło w wyniku braku jurysdykcji;

- 2) jeżeli osoba, której ekstradycji się żąda, została w związku z czynem będącym podstawą wniosku o ekstradycję w trzecim państwie prawomocnie niewinna albo uznana za winną i wymierzoną karę lub środek zabezpieczający w całości odbyła albo gdy orzeczona kara lub środek zabezpieczający według prawa tego państwa zostały w całości lub w nie wykonanej jeszcze części darowane albo uległy przedawnieniu. Jednakże wyraża się zgodę na ekstradycję, jeżeli czyn popełniony został na terytorium Strony wzywającej lub naruszył ważne interesy tej Strony, a ekstradycja jest wskazana ze względu na potrzebę ustalenia prawdy, wymiar kary lub jej wykonanie;
- 3) jeżeli ściganie karne albo wykonanie kary lub środka zabezpieczającego uległo przedawnieniu według prawa Strony wzywającej lub Strony wezwanej.

Artykuł 8

1. Brak wniosku lub upoważnienia koniecznych do wszczęcia postępowania karnego według prawa Strony wezwanej nie stanowi przeszkody do ekstradycji.

2. Amnestia ogłoszona na terytorium Strony wezwanej stanowi przeszkodę do ekstradycji wtedy tylko, gdy czyn objęty amnestią, ze względu na który żąda się ekstradycji, podlega jurysdykcji Strony wezwanej z jednej z przyczyn wskazanych w artykule 6 ustęp 1.

Artykuł 9

Nie wyraża się zgody na ekstradycję w celu wykonania kary lub środka zabezpieczającego orzeczonych przez sąd, który powołany został tylko tymczasowo lub orzeka w nadzwyczajnych okolicznościach. W przypadku ekstradycji w celu ścigania karnego Strona wzywająca nie może osoby wydanej postawić przed takim sądem.

Rozdział drugi

Ograniczenia ścigania po ekstradycji.

Artykuł 10

Jeżeli czyn zagrożony jest karą śmierci przez prawo Strony wzywającej, lecz nie jest tą karą zagrożony przez prawo Strony wezwanej, na terytorium Strony wzywającej w miejsce kary śmierci można orzec lub wykonać tylko karę pozbawienia wolności.

Artykuł 11

1. Osoby wydanej nie można za czyn popełniony przed przekazaniem, na który nie rozciąga się zgoda na ekstradycję, lub z innej przyczyny powstałej przed wydaniem ścigać ani poddać jakimkolwiek ograniczeniu jej wolności, w szczególności przez zastosowanie aresztu lub środka zabezpieczającego.

2. Ograniczenie wymienione w ustępie 1 nie obowiązuje, jeżeli:

- 1) Strona wezwana wyraził zgodę na postępowanie karne lub na wykonanie kary orzeczonej przez sąd lub środka zabezpieczającego. Do wniosku o zgodę załącza się dokumenty przewidziane w artykule 14 oraz protokół, z którego wynika stanowisko osoby wydanej w sprawie zamierzonego rozszerzenia ścigania karnego lub

wykonania kary. Przesłuchania musi dokonać sąd lub prokurator z zachowaniem przepisów ustawy. Osobę wydaną należy pouczyć o znaczeniu i celu przesłuchania. Zgody udziela się, jeżeli czyn będący podstawą wniosku powoduje według niniejszej umowy obowiązek dokonania ekstradycji;

- 2) albo wydana osoba po ostatecznym zwolnieniu pozostanie dłużej niż 30 dni na terytorium Strony wzywającej, chociaż mogła je opuścić, lub jeżeli po jego opuszczeniu na terytorium to powróciła; zwolnienie warunkowe bez zarządzenia ograniczającego swobodę poruszania się osoby wydanej jest równoznaczne ze zwolnieniem ostatecznym.

3. Strona wzywająca może zastosować środki konieczne zgodnie ze swym prawem w celu usunięcia wydanej osoby ze swego terytorium, przerwania lub zatrzymania biegu przedawnienia.

4. W terminie przewidzianym w ustępie 2 punkt 2 należy zezwolić na wyjazd osobie wydanej, bez względu na stojące temu na przeszkodzie przepisy prawa wewnętrznego Strony wzywającej, chyba że osoba ta już po ekstradycji popełniła nowe przestępstwo. W takim przypadku termin podany w ustępie 2 punkt 2 zaczyna biec dopiero wówczas, gdy osoba wydana została ostatecznie zwolniona również w wyniku wszczętego o ten czyn postępowania karnego.

Artykuł 12

Jeżeli w postępowaniu na terytorium Strony wzywającej czyn uzyska inną kwalifikację prawną niż w postępowaniu ekstradycyjnym, wydaną osobę można ścigać bez uszczerbku dla artykułu 11 w takim tylko zakresie, w jakim ustalony stan faktyczny uzasadniałby ekstradycję również według nowej kwalifikacji prawnej. W przypadkach wątpliwych Strona wzywająca zasięgnie opinii Strony wezwanej.

Artykuł 13

1. Osobę wydaną można wydać państwu trzeciemu w związku z czynem popełnionym przed wydaniem tylko za zgodą Strony wezwanej. Do wniosku o zgodę na dalszą ekstradycję dołącza się egzemplarze dokumentów ekstradycyjnych trzeciego państwa lub ich uwierzytelnione odpisy (kopie) oraz protokół, z którego wynika stanowisko osoby wydanej wobec zamierzonej dalszej ekstradycji. Przesłuchanie powinno być dokonane przez sąd lub prokuratora z zachowaniem przepisów ustawy. Osobę wydaną należy pouczyć o znaczeniu i celu przesłuchania.

2. Zgoda na dalszą ekstradycję nie jest potrzebna, jeżeli zachodzi jedna z przesłanek wymienionych w artykule 11 ustęp 2 punkt 2.

Rozdział trzeci

Postępowanie ekstradycyjne.

Artykuł 14

1. Do wniosku o ekstradycję dołącza się egzemplarz lub uwierzytelniony odpis (kopie) postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, wykonanego orzeczenia skazującego lub orzeczenia o zastosowaniu środków zabezpieczających. Dokumenty te muszą być podpisane przez właści-

wego sędziego lub prokuratora i opatrzone urzędową pieczęcią organu wzywającego.

2. Załącza się również, jeżeli nie zawierają tego wymienione dokumenty:

- 1) opis czynu z podaniem czasu i miejsca jego popełnienia;
- 2) kwalifikację prawną czynu i odpis podlegających zastosowaniu lub zastosowanych przepisów prawnych;
- 3) w przypadku wniosku o ekstradycję w celu wykonania kary lub środka zabezpieczającego dane, z których wynika wykonalność orzeczenia;
- 4) możliwie dokładne dane o osobie, której dotyczy wniosek o ekstradycję, jej obywatelstwie i miejscu zamieszkania lub pobytu.

Artykuł 15

Jeżeli Strona wezwana uzna przekazane jej dane i dokumenty za niewystarczające, zwraca się o konieczne uzupełnienie. Dla uzyskania tego uzupełnienia Strona wezwana może ustalić stosowny termin. Na uzasadniony wniosek termin ten można przedłużyć. W braku uzupełnienia rozstrzyga się o wniosku o ekstradycję na podstawie posiadanych danych i dokumentów.

Artykuł 16

Jeżeli Strona wzywająca wystąpi z wnioskiem o ekstradycję odpowiadającym postanowieniom niniejszej umowy i uwiarygodni, że osoba, której ekstradycję się żąda, znajduje się na terytorium Strony wezwanej, Strona wezwana podejmie niezwłocznie niezbędne środki do ustalenia miejsca pobytu tej osoby. W miarę potrzeby Strona wezwana stosuje wobec tej osoby tymczasowe aresztowanie ekstradycyjne lub inne środki zmierzające do zapobieżenia ucieczce.

Artykuł 17

1. W przypadkach pilnych Strona wzywająca może zwrócić się o zastosowanie wobec poszukiwanej osoby tymczasowego aresztowania ekstradycyjnego. Strona wezwana rozstrzyga według swojego prawa o zastosowaniu tymczasowego aresztowania ekstradycyjnego lub innych środków zmierzających do zapobieżenia ucieczce osoby poszukiwanej.

2. We wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania ekstradycyjnego należy podać, że istnieje jeden z dokumentów przewidzianych w artykule 14 ustęp 1 i że zamierza się wystąpić o ekstradycję. Wniosek ten powinien ponadto zawierać krótki opis czynu z podaniem czasu i miejsca jego popełnienia, informację o zagrożeniu karą lub środkiem zabezpieczającym, o podlegających wykonaniu karze lub środku zabezpieczającym, jak również możliwie dokładne dane o osobie, której dotyczy wniosek o ekstradycję, o jej obywatelstwie i miejscu zamieszkania lub pobytu. Stronę wzywającą należy niezwłocznie powiadomić, w jakim zakresie jej wniosek został uwzględniony.

3. Tymczasowe aresztowanie ekstradycyjne można uchylić, jeżeli wniosek o ekstradycję oraz wymienione w artykule 14 dokumenty nie zostaną dostarczone w ciągu 20 dni od daty aresztowania. Tymczasowe aresztowanie

ekstradycyjne nie może w żadnym przypadku trwać dłużej niż 40 dni od wymienionego terminu. Tymczasowe aresztowanie ekstradycyjne można jednak w każdym czasie uchylić, jeżeli Strona wezwana zastosuje środki, które uzna za niezbędne dla zapobieżenia ucieczce osoby poszukiwanej.

4. Uchylenie tymczasowego aresztowania ekstradycyjnego nie stoi na przeszkodzie ponownemu aresztowaniu i ekstradycji, jeżeli wniosek o ekstradycję wpłynie w okresie późniejszym.

Artykuł 18

1. Jeżeli właściwe organy jednej z Umawiających się Stron powezmą wiadomość, że na terytorium tej Strony znajduje się osoba, o której ekstradycję może wystąpić druga Umawiająca się Strona, mogą wobec tej osoby zastosować tymczasowe aresztowanie ekstradycyjne. Należy o tym niezwłocznie powiadomić drugą Umawiającą się Stronę z podaniem terminu aresztowania i miejsca, w którym osoba aresztowana została osadzona.

2. Umawiająca się Strona, powiadomiona stosownie do przepisu ustępu 1, informuje niezwłocznie, czy wystąpi z wnioskiem o ekstradycję. Tymczasowe aresztowanie ekstradycyjne należy uchylić, jeżeli powiadomienie takie nie wpłynie w terminie 15 dni od daty aresztowania lub gdy wpłynie informacja, że nie zostanie zgłoszony wniosek o ekstradycję. Wniosek o ekstradycję należy zgłosić w terminie 20 dni, określonym w artykule 17 ustęp 3. Uchylenie tymczasowego aresztowania ekstradycyjnego nie stoi na przeszkodzie ponownemu aresztowaniu i ekstradycji, jeżeli wniosek o ekstradycję wpłynie w okresie późniejszym.

Artykuł 19

1. Strona wezwana rozstrzyga możliwie jak najszybciej o ekstradycji i powiadamia Stronę wzywającą o swojej decyzji. Każdą całkowitą lub częściową odmowę należy uzasadnić.

2. W przypadku zgody na ekstradycję Strona wezwana powiadamia również o terminie, w którym gotowa będzie do wydania osoby podlegającej ekstradycji. Umawiające się Strony porozumiewają się co do czasu i miejsca wydania organom Strony wzywającej, a w miarę konieczności organom państwa tranzytowego.

3. Personel eskortujący jednej z Umawiających się Stron, który ma doprowadzić osobę podlegającą ekstradycji w drodze powietrznej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony lub ją z tego terytorium odebrać, jest uprawniony do zastosowania na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, aż do wydania lub przejęcia osoby podlegającej ekstradycji, niezbędnych środków w celu uniemożliwienia jej ucieczki.

4. Z zastrzeżeniem przypadku przewidzianego w ustępie 5 osobę podlegającą ekstradycji można zwolnić z tymczasowego aresztowania ekstradycyjnego, jeżeli nie zostanie przejęta w ciągu 15 dni od terminu, w którym Strona wezwana była gotowa do wydania. Po upływie 30 dni od tego terminu osobę taką zwalnia się z tymczasowego aresztowania w każdym przypadku i uznaje wniosek o ekstradycję za bezprzedmiotowy. Strona wezwana może nie uwzględnić ponownego wniosku o ekstradycję ze względu na ten sam czyn.

5. Jeżeli wydaniu lub przejęciu przeszkodzi siła wyższa, dotknięta nią Umawiająca się Strona powiadamia o tym drugą Umawiającą się Stronę. Umawiające się Strony porozumiewają się jak najszybciej co do nowego terminu wydania. Postanowienie ustępu 4 stosuje się również do tego terminu.

Artykuł 20

1. Jeżeli o ekstradycję tej samej osoby wnoszą jedna z Umawiających się Stron oraz państwo trzecie, Strona wezwana rozstrzyga o pierwszeństwie. Uwzględnia przy tym wszystkie okoliczności, w szczególności wagę czynów, miejsce popełnienia czynów, kolejność wpływu wniosków, obywatelstwo osoby, której dotyczy wniosek o ekstradycję, możliwość dalszego wydania oraz swoje zobowiązania umowne wobec trzeciego państwa.

2. Jeżeli jedna z Umawiających się Stron i państwo trzecie zwrócą się do drugiej Umawiającej się Strony o ekstradycję i Strona wezwana przyzna pierwszeństwo wnioskowi państwa trzeciego, powiadamia ona również Stronę wzywającą o decyzji i informuje ją, w jakim zakresie wyraża zgodę na ewentualną dalszą ekstradycję przez państwo trzecie Stronie wzywającej.

Artykuł 21

1. Strona wezwana może, po wyrażeniu zgody na ekstradycję, odroczyć wydanie osoby podlegającej ekstradycji w celu przeprowadzenia postępowania karnego w związku z innym przestępstwem albo w celu wykonania kary pozbawienia wolności lub środka zabezpieczającego orzeczonych przez jej sądy za inne przestępstwo.

2. W razie odroczenia wydania Strona wezwana może wydać tymczasowo osobę podlegającą ekstradycji na wniosek Strony wzywającej w celu przeprowadzenia pilnych czynności procesowych, w szczególności rozprawy głównej. Czynności procesowe należy we wniosku bliżej określić. Osobę wydaną odsyła się niezwłocznie po przeprowadzeniu czynności procesowych lub na żądanie Strony wezwanej.

3. Strona wzywająca przetrzymuje osobę wydaną tymczasowo w areszcie aż do chwili odesłania. Areszt ten zalicza się na poczet kary, która została orzeczona lub ma być orzeczona na terytorium Strony wezwanej.

Artykuł 22

1. Jeżeli zostanie wyrażona zgoda na ekstradycję, bez oddzielnego wniosku wyraża się zgodę na wydanie przedmiotów:

- 1) które mogą służyć jako dowody;
 - 2) które osoba podlegająca ekstradycji uzyskała w drodze przestępstwa lub jako wynagrodzenie za takie przedmioty.
2. Przedmioty wydaje się w miarę możliwości wraz z osobą podlegającą ekstradycji. Przedmioty te wydaje się również wtedy, gdy już przyznanej ekstradycji nie można dokonać ze względu na śmierć lub ucieczkę tej osoby.

3. Przedmioty podlegające zajęciu, przepadkowi lub konfiskacie albo konieczne dla celów postępowania karnego na terytorium Strony wezwanej można zatrzymać na czas trwania tego postępowania albo wydać pod warunkiem zwrotu.

4. W każdym przypadku prawa Strony wezwanej lub osób trzecich do tych przedmiotów pozostają nienaruszone. W związku z istnieniem tych praw należy przedmioty możliwie jak najszybciej i bez kosztów zwrócić Stronie wezwanej po zakończeniu postępowania na terytorium Strony wzywającej. Jeżeli wydanie może naruszyć takie prawa, nie wyraża się zgody na wydanie.

5. W przypadku przewidzianym w ustępie 1 Strona wezwana informuje wraz z powiadomieniem o zabezpieczeniu przedmiotów, czy osoba podlegająca ekstradycji wyraża zgodę na ich bezpośredni zwrot poszkodowanemu. Strona wzywająca powiadamia możliwie jak najszybciej Stronę wezwaną, czy rezygnuje z wydania przedmiotów, pod warunkiem, że zostaną doręczone poszkodowanemu lub jego pełnomocnikowi za okazaniem zaświadczenia właściwego sądu lub prokuratora.

6. Przy wydawaniu przedmiotów stosownie do postanowień niniejszego artykułu nie mają zastosowania przepisy ograniczające wwóz i wywóz przedmiotów i wartości dewizowych.

Artykuł 23

Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej umowy do postępowania ekstradycyjnego oraz tymczasowego aresztowania ekstradycyjnego na terytorium Strony wezwanej stosuje się prawo tej Strony.

Artykuł 24

Strona wzywająca powiadamia Stronę wezwaną o wyniku postępowania karnego. Jeżeli wydane zostało prawomocne orzeczenie, przesyła się jego egzemplarz lub uwierzytelniony odpis (kopię).

Rozdział czwarty

Tranzyt.

Artykuł 25

1. Zgodę na tranzyt osoby podlegającej ekstradycji z państwa trzeciego na terytorium jednej z Umawiających się Stron przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony wyraża się na tych samych warunkach, co zgodę na ekstradycję. Jeżeli dalsze postanowienia nie stanowią inaczej, postanowienia niniejszej umowy dotyczące ekstradycji stosuje się również do tranzytu.

2. Strona wezwana może odmówić zgody na tranzyt, jeżeli wniosek dotyczy osoby, przeciwko której na terytorium Strony wezwanej toczy się postępowanie karne lub istnieje wykonalne orzeczenie skazujące, albo jeżeli tranzyt mógłby naruszyć ważne interesy tej Strony.

3. W czasie tranzytu Strona wezwana powinna przetrzymywać w areszcie osobę podlegającą tranzytowi. Strona wezwana nie może osoby tej bez zgody państwa wydającego za czyny popełnione przed dokonywaniem tranzytu ścigać ani też wykonywać kary lub środka zabezpieczającego.

4. Przy dokonywaniu tranzytu drogą powietrzną bez lądowania nie jest potrzebna wyraźna zgoda tej z Umawiających się Stron, nad której terytorium przelot się odbywa. Strona wzywająca uprzedza tę Stronę, że istnieje jeden z dokumentów opisanych w artykule 14 ustęp 1 i że

nie zachodzi przeszkoda w dokonaniu tranzytu w rozumieniu niniejszej umowy, a w szczególności, że osoba podlegająca tranzytowi nie jest obywatelem Strony, nad której terytorium odbywa się przelot. W przypadku przymusowego lądowania na terytorium tej Strony uprzedzenie to wywołuje te same skutki, co przewidziany w artykule 17 wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania ekstradycyjnego.

Rozdział piąty

Postanowienia ogólne.

Artykuł 26.

Przewidziane w niniejszej umowie wnioski zgłasza się na piśmie. Wymiana pism odbywa się między Ministrem Sprawiedliwości lub Prokuratorem Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z jednej strony a Związkowym Ministrem Sprawiedliwości Republiki Austrii z drugiej strony. Nie wyłącza to drogi dyplomatycznej.

Artykuł 27.

Dokumenty redaguje się w języku Strony wzywającej. Tłumaczenia na język Strony wezwanej nie są konieczne.

Artykuł 28

Umawiające się Strony rezygnują ze zwrotu kosztów powstałych na ich terytorium w związku z ekstradycją, wydaniem tymczasowym (artykuł 21 ustęp 2) lub wydaniem przedmiotów (artykuł 22). Strona wzywająca ponosi jednak koszty przelotu powstałe w związku z przeprowadzonym na jej życzenie wydaniem drogą powietrzną oraz koszty tranzytu.

Artykuł 29

1. W rozumieniu niniejszej umowy wyrażenie „środek zabezpieczający” oznacza środek polegający na umieszczeniu w zakładzie psychiatrycznym lub innym odpowiednim zakładzie, w zakładzie leczenia odwykowego albo w ośrodku dla recydywistów po odbyciu przez nich kary pozbawienia wolności, orzeczony przez sąd w postępowaniu karnym za czyn zabroniony pod groźbą kary i uzasadniający wydanie na podstawie niniejszej umowy.

2. Jeżeli okres pobytu w zakładzie nie jest określony, przy ocenie, czy okres ten wynosi co najmniej sześć mie-

sięcy (artykuł 2 ustęp 2), decyduje chwila, w której środek podlega najpóźniej uchyleniu według prawa Strony wzywającej.

Artykuł 30

Umowa niniejsza nie narusza zobowiązań Strony wezwanej do ekstradycji, które wynikają z wielostronnych umów międzynarodowych.

Rozdział szósty

Postanowienia końcowe.

Artykuł 31

1. Niniejsza umowa podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

2. Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym miała miejsce wymiana dokumentów ratyfikacyjnych.

3. Umowa niniejsza zawarta jest na okres pięciu lat i pozostaje nadal w mocy, chyba że jedna z Umawiających się Stron zawiadomi w drodze notyfikacji drugą Umawiającą się Stronę na sześć miesięcy przed upływem tego pięcioletniego okresu o wypowiedzeniu umowy.

4. Jeżeli umowa niniejsza nie zostanie wypowiedziana, stosownie do postanowienia ustępu 3, pozostanie w mocy na czas nieoznaczony, chyba że jedna z Umawiających się Stron zawiadomi drugą Umawiającą się Stronę pisemnie o wypowiedzeniu umowy. W takim przypadku umowa pozostanie w mocy jeszcze przez rok po wypowiedzeniu.

Na dowód czego Pełnomocnicy obu Umawiających się Stron podpisali niniejszą umowę i opatrzyli pieczęciami.

Sporządzono w Wiedniu dnia 27 lutego 1978 roku w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej
Jerzy Bałia

Z upoważnienia
Związkowego Prezydenta
Republiki Austrii
Christian Broda

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej].

Dano w Warszawie dnia 6 grudnia 1979 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek